

res børn og unge om, hvordan det hele egentlig foregår, og hvad man skal passe på.

De forældre, der giver sig ordentlig tid til at forklare, hører stadig til sjældenhederne. Det er endnu en opgave, der er blevet pålagt skolen i stedet for hjemmet. Men de danske folkeskoler løfter langt fra opgaven godt nok i dag. Kun 7 ud af landets 20 lærerseminarier udbyder kurser i seksualundervisning, og på mange seminarier er kurset valgfrit.

På mange skoler viger man bekvemt og lettest muligt uden om den obligatoriske, men ikke timefastsatte seksualundervisning. Det betyder, at mange unge har et stort informationshul omkring sex. Er man i tvivl om sandheden af den påstand, kan man jo bare slå op i det første og bedste ungdomsmagasin under sexbrevkassen, hvor man kan læse spørgsmål som f.eks.: Kan man blive gravid første gang, man har sex? Hvorfor skrider kvinder i pornofilm? Er mine bryster store nok?

Det er nogle af de spørgsmål, der bliver stillet, og de taler deres eget klare sprog om usikkerhed og manglende viden. Derfor er det ikke godt nok, at kvaliteten af seksualundervisningen i skolerne er et spørgsmål om tilfældigheder, et spørgsmål om, om man er så heldig at have en lærer, der tager det seriøst.

Vi er nødt til også at udbygge den del af abortforebyggelsen. Det handler om at sikre, at formidlingen af seksualundervisning er et tilbud til lærerstuderende. Det handler også om at tilbyde gode efteruddannelser og ikke mindst at sørge for, at lærerne har tidssvarende materiale at undervise efter.

Men selv når alt det tekniske er på plads, kan man stadig være usikker. Derfor har ung til ungdomsrådgivning spillet en stor rolle i forebyggelsen af abort og seksuelt overførte sygdomme, og efter min mening må det gerne spille en endnu større rolle i fremtiden.

Det er jo ingen hemmelighed, at mange 15-årige har svært ved at forestille sig, at man overhovedet har sex, efter at man er fyldt 40, og endnu sværere ved at stille spørgsmål og tage imod råd fra nogle, der i deres optik er så gamle. Så bliver det helt anderledes konkret, når myterne bliver aflivet af en på ens egen alder.

Derfor er det heller ikke overraskende, at henvendelserne til Ungdomsringens telefon og Foreningen Sex og Samfunds sexlinje er steget til 200.000 brugere i år. Både Sexlinjen og de omrørende Sexualister gør en fantastisk indsats, som jeg synes vi bør støtte bedst muligt op om.

Men indsatsen har åbenbart ikke gjort tilstrækkeligt indtryk på sundhedsministeren, for Sexliniens bevilling fra aborthandleplanen hører ligesom resten af planen op i år. Derfor forsøgte jeg sammen med De Radikale, SF og Enhedslisten i sommer at få ministeren til at tage tråden op og sørge for, at de gode erfaringer ikke bliver tabt på gulvet. Ministeren valgte ikke i første omgang at tage imod den udstrakte hånd. I stedet har regeringen besluttet, at de ikke engang vil lægge sig i selen for at finde én eneste million på finansloven til at videreføre aborthandleplanens resultater og initiativer. I stedet har man valgt den igen kortsigtede mulighed at finde millionerne på satspuljen over de næste 4 år. Det synes jeg er en lidt tyndbenet halvhjertethed.

Kl. 17.35

Hvis der er nogen, der tror, at unge i dag er bedre orienteret om sex, fordi de har så let adgang til porno, så tager de i hvert fald alvorligt fejl. Tværtimod bliver de mange unge langt mere forvirrede over blandingen af opstyltede MTV-idealiser og hysteriske pornostjerner. For hvor er det lige, at uønsket graviditet eller klamydia kommer ind i det billede?

Men det er jo ikke kun de unge, der har brug for yderligere oplysning. En af de grupper, som aborttallet desværre stadig er stigende for, er kvinder mellem 35 og 39 år. Også i denne gruppe drejer det sig i mange tilfælde om myter og manglende viden. Derfor er det mig temmelig uforståeligt, at regeringen ikke vil ofre en krone på finansloven, og derfor vil vi også nu her i dag opfordre regeringen til at tage handsken op igen og være med til at sørge for, at vi fortsat bevæger os i den rigtige retning, når det går nedad med abortspiralen.

Vi vil dermed gerne støtte Kristeligt Folkepartis forslag til vedtagelse.

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KD):

Jeg er da sådan set glad for, at der er nogle ordførere, der stadig væk husker noget, der hed Kristeligt Folkeparti – nå, spøg til side.

Det, der bringer mig herop, er dels spørgsmålet om det rent finansielle. Jeg er sådan set principielt enig med fru Sophie Hæstorp Andersen og Socialdemokraterne i, at der burde være penge på finansloven. Det sagde jeg også tidligere i debatten her. Men jeg synes dog, at det hører med i billedet, at da fru Sophie Hæstorp Andersens eget parti sad i regering, ville man altså også finansiere aborthandlingsplanen, som blev